

De Nieuwe Antwerpenaar leert torballen

“Best eng, sporten terwijl je niets ziet!”

De maand november staat in Antwerpen in het teken van de G-sporten. Dat zijn sporten voor mensen met een handicap. Het belangrijkste evenement is de Eurocup torbal, een balsport voor blinden. Onze man volgde een training. Tekst: Ive Van Orshoven | Foto's: Tim de Weerd

“Welkom, doe alsof je thuis bent!” Harry Geyskens is voorzitter van Vige-1, de oudste sportvereniging voor blinden en slechtzienden van het land. De ogen van Harry kijken tien keer minder ver dan die van u en mij. Is het daarom dat hij zo’n mooie stem heeft? Omdat hij er veel aandacht aan schenkt? Misschien, maar ik ben hier niet om naar stemgeluid te luisteren. Het is maandagavond en ik doe mee met een torbaltraining. “We spelen eigenlijk een soort handbal voor blinden”, legt Harry uit. “Het veld is 16 bij 7 meter groot, en elke ploeg bestaat uit drie spelers. Het doel is de bal achter de achterlijn van de tegenstander te krijgen. De doelen zijn 7 meter breed – de volledige breedte van het veld dus – en 1,3 meter hoog. Voor de doel-

lijn liggen drie matten, naast elkaar. Ze dienen als oriëntatiepunt voor de spelers. Dat is doorgaans hun actieterrein. In het midden is een neutrale zone van vier meter. Boven de middenlijn en evenwijdig hiermee op twee meter afstand aan elke zijde zijn dunne touwen gespannen op precies 40 centimeter boven het terrein. Raakt jouw bal dat touw? Dan krijg je een strafworp tegen. Hoe weten de blinde spelers dat het touw geraakt is? Door de belletjes die aan elk touw vasthangen. Zin om te proberen? Ga dan eerst maar extra bescherming aandoen. Je zal het nodig hebben.”

Snelle ballen

Van trainster Christine krijg ik een schelp en een mousse om de heup te beschermen. “Die mousse

